

My a vírusy 21. storočia

Pomaly zabúdam, aký bol svet,
slobodný, veselý, zrazu smiechu niet.

V ďalekej krajine miliarda ľudí,
čosi veľmi zvláštne náhle sa prebudí.

Plazí sa potajme, na nič sa nepýta,
spolu s ním však v tieni zákernosť ukrytá.

Nevyzýva k boju, ale len k pokore,
treba len poslúchať, nie mať hlavu hore.

Zvláštny jazdec chytil do dlaní opraty,
vraj ak skloníš hlavu, slobodu ti vráti.

Tak ľudia bez tváre v dlhých radoch stoja,
plnia rozmar jazdca, o prácu sa boja.

Aj keď sa chcú brániť veľkej cudzej zlobe,
jazdec dá len tomu, kto mu z ruky zobe.

Vždy však budú takí, čo hlavu nesklonia,
nezabudnú nikdy, ako život vonia.

Ako vonia tráva, ako šumí les,
ľudia túžia smiať sa, nie prežívať des.

V každej dobe zloba na ľudí útočí,
náhle prišla znova, aj v tomto storočí.

Zákerná choroba vkráda sa do noci,
najhorším vírusom je túžba po moci.

Lujza Olexová, Stredná zdravotnícka škola, Daxnerova ul., Trnava

